

Z V O ŠENTPETERSKI 6

glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

junij 2022

Pogled naprej

Vse se začne doma, v družini in župniji, ki je nekakšen center našega krščanskega življenja. Možje in žene, sinovi in hčere, bratje in sestre – vsi smo poklicani k usklajevanju svojega življenja z duhovnim, Božjim življenjem. Poklicani smo k dosledni zvestobi, dobroti, darovanju samega sebe, naprej v lastni družini in župniji. Versko življenje ne sme ostati omejeno na domače štiri stene. Doma naj bi dobili moč za pričevanje zunaj njega.

Kristus želi iz vseh nas napraviti učence, ki mu bodo povsod sledili. Kliče nas tudi za apostole. Grška beseda *apostolos* označuje poslanca z neko nalogo – misijonarja. Čeprav večini od nas zaradi tega ne bo treba oditi daleč, morda le v sosednjo ulico, do sožupljana, ki ga ne poznamo, smo vseeno poslani. Naše poslanstvo se začne doma in se ga moramo lotiti že danes, takoj. Preteklosti ne moremo spremeniti, lahko pa spremenimo to, kar počnemo tukaj in zdaj. In nikoli ni prepozno na to poslanstvo odgovoriti z »DA«.

Tako kot družina je domača župnija kraj našega pričevanja in označevanja. Zato lahko

svojo vero v Kristusa delimo s prijatelji in ostalimi sožupljani tudi tako, da jim pomagamo pri iskanju odgovorov na njihova vprašanja. Lahko jih na primer povabimo k molitvi, nedeljski sv. maši, branju Svetega pisma ... Prijateljstvo je močna opora za mnoge, ki vero še iščejo. Vedno se moramo zavedati, da prijateljev ne bomo spreobrnil, če bomo pred njimi skrivali svojo vero. Naša vera je del naše identitete, zato jo moramo vključiti v svoje odnose s prijatelji, če jih želimo pripeljati k veri ali njeni poglobitvi.

Sodobni način življenja je močno okrnil ne samo prijateljske vezi, ampak tudi tradicionalne človeške odnose. V mestih in predmestjih živimo drug ob drugem, vendar se skoraj ne poznamo, ker se le redko srečamo. Stanujemo v blokih, za tesno zaprtimi vrati in okni, ali v hišah z visokimi dvoriščnimi ograjami in več avtomobili v garažah ali na parkirišču. Poleg tega neprestano hitimo po svojih opravkih.

Kristjani smo poklicani k vzpostavljanju stikov in družbenega življenja v domačem kraju in župniji. Zavedati se moramo, da večine ljudi v Cerkev ali h globlji veri ne pritegne katoličanstvo kot neka abstraktna ideja, temveč kot način življenja, ko vidijo druge živeti po veri v družini in družbi, se jim porodijo vprašanja glede lastnega življenja in prepričanj. K temu nas močno vabi tudi Cerkev. Oblikovanje krščanskega občestva v našem okolju je naloga vsakega katoličana.

Bolj kot vprašanje, »KAJ« naj počnemo, bi nas moralo zanimati, »KAKO«. Z drugimi besedami, v našem vsakdanjem življenju ni najpomembnejše to, ali smo zdravniki, znanstveniki, profesorji ali navadni delavci v proizvodnji, temveč ali smo dobri ljudje, vestni delavci in dobri sodelavci. Pri tem pa moramo biti pozorni na Pavlovo naročilo Kološanom: »Karkoli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi« (Kol 3,23).

Da bi to naročilo uresničevali in služili Bogu na vseh življenjskih področjih, moramo svoje delo opravljati temeljito, vestno in odgovorno pred Bogom in ljudmi. Paziti moramo, da ne bi bilo naše delo površno in v neskladju s katoliško vero ali človekovim dostojanstvom. Če želimo oznanjati evangelij ljudem, s katerimi delamo od ponedeljka do petka, jim ne moremo kazati drugačnega obraza kot svojcem doma ali sožupljanom pri nedeljski maši. Morda s sodelavci ali prijatelji ne bomo nikoli imeli priložnosti razpravljati o teoloških vprašanjih. Lahko pa jim bomo na različne načine izkazali Božjo moč in jim oznanili, da so v življenju pomembnejše reči, kot so denar, spolnost in oblast. S tistimi, ki naše oznanilo sprejmejo, lahko v prostem času preberemo odlomek iz Svetega pisma in ga pokomentiramo. Že samo omemba, da smo bili pred kratkim pri spovedi, lahko služi kot nežen opomin tistim, ki so se oddaljili od zakramentov. Pri tem je zelo koristno, če jim znamo na kratko povedati izkušnjo o lastnem spreobrnenju ali vrnitvi v Cerkev.

Čeprav se nekaterim to morda zdi nenavadno, gre za izjemno učinkovito evangelizacijsko sredstvo, ker predstavlja vero kot nekaj osebno doživetega in konkretnega, pripovedovalca pa kot slabotnega človeka, v katerem se razodeva Božja moč.

Karkoli že počnemo, ne smemo pričakovati sadov kar čez noč. Pomembno je, da samo sejemo. Naša župnija mora postati naš duhovni dom in naša duhovna družina. Ne smemo pozabiti, da v njej duhovno ne hranimo samo sebe, ampak pomagamo hraniti tudi druge. Naš delež pri tem, naj se nam zdi še tako majhen, je nepogrešljiv. In tako kot pri mnogih stvareh v življenju tudi tu velja, da več kot prispevamo, več v zameno prejmemo.

Vsi katoličani smo torej poklicani pričevati o veri v svojih družinah, župniji, v svojem okolju. »Žetev je velika, a delavcev je malo« (Mt 9,37). Te besede so bile resnične pred dvema tisočletjema in so resnične danes. Nikoli ne bo zmanjkalo mož in žena, ki so potrebni Kristusove besede. Pač pa primanjkuje delavcev, ki bi jim to oznanili. Primanjkuje katoličanov, ki bi zvesto in pogumno živeli krščanstvo v vsej njegovi lepoti. Kristus po svoji Cerkvi kliče tebe in mene, da to spremeniva. Kliče nas, naj svoje življenje posvetimo sejanju njegovih semen.

To, kar Bog pričakuje od nas, je zvestoba evangeliju. Želi, da po njegovem nauku živimo in ga oznanjamo. Želi, da ga ljubimo in še druge pripeljemo k njegovi ljubezni. Vsak od nas bo to delal malo drugače kot drugi. Nihče od nas – naj bo veren ali ne – se ne bo izognil dvema dejstvom; prvo je umrljivost, ki je na tem svetu za vsakega človeka. Vprašanje ni, *ali* bomo umrli, ampak *kdaj*. Drugo dejstvo pa je neumrljivost, ki je prav tako stoodstotna.

p. Cristian, župnik

Personalne spremembe po provincialnem kapitlju

Spremembe, do katerih je prišlo po provincialnem kapitlju, so: službo župnika pri sv. Petru s 1. avgustom prevzema p. Martin Gašparič (dosedanji rektor bazilike in župnik na Ptujski Gori). P. Vladimir Rufin Predikaka prevzema službo župnijskega upravitelja v bolniški župniji. Duhovni pomočnik p. Slavko Strmšek se poslavlja in prevzema službo župnika v Dornavi. P. Cristian je postal kaplan v bolniški župniji in ostaja v samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja. V samostanu pa bo bival kot novi gvardijan (predstojnik) tudi vojaški kaplan p. Vito Muhič.

Napovednik

- V nedeljo, 5. junija, bo pri sv. maši ob 9.00 sklep veroučnega leta. Po maši bomo razdelili spričevala, nato bo sledilo veselje in druženje na dvorišču pri igralih (sladoled, kava, piškoti, pijača).
- Ob koncu tega meseca bodo nastopile tudi šolske počitnice. Dragi starši! Bodite dosledni in vztrajajte še naprej pri verski vzgoji otrok.
- V ponedeljek, 6. junija, bo mesečno srečanje Karitas.
- V torek, 14. junija, bo po večerni sv. maši redna seja ŽPS.
- V torek, 14. junija, bo molitev v spomin na sv. Maksimilijana Kolbeja. Vabljeni!
- V juniju praznujemo praznik dan državnosti. Ne pozabimo redno moliti za domovino.
- V sredo, 29. junija, bomo obhajali župnijski praznik sv. Petra s celodnevним češčenjem. Svete maše bodo po prazničnem razporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30. Slovesnost pri večerni sv. maši (ob 18.30) bo vodil upokojeni ljubljanski nadškof msgr. dr. Anton Stres. Po sv. maši bo na dvorišču pri igralih pogostitev za vse navzoče. Lepo vabljeni!

Sv. Peter, Peter Paul Rubens

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Obiščete nas tudi na naslovu: <http://www.sveti-peter.si>.

Na tej strani najdete aktualne informacije, prav tako pa tudi Oznanila in Šentpetski zvon. Vabljeni k ogledu.